

FARNÍ MĚSÍČNÍK

10. 1. 2010

Křest Páne

Číslo: 2

Ročník: 15

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?těpán • Sidonie

Na začátku roku chtěl bych vám všem nabídnout několik rad bl. papeže Jana XXIII.

- Jen pro dnešek se vynasnažím prožít den, aniž budu chtít vyřešit problém celého svého života jedním rázem.
- Jen pro dnešek budu věnovat nejvyšší péči svému chování. Nebudu nikoho kritizovat. Nebudu dokonce ani tíhnout k tomu, korigovat nebo polepšovat druhé... jen sám sebe.
- Jen pro dnešek budu šťasten v jistotě, že jsem stvořen pro štěstí... nejen v onom druhém světě, ale i v tomto.
- Jen pro dnešek se přizpůsobím okolnostem, aniž si budu přát, aby se okolnosti přizpůsobily mým představám.
- Jen pro dnešek budu věnovat 10 minut svého času dobré četbě. Tak, jako je potrava nutná pro život těla, tak je dobrá četba nutná pro život duše.
- Jen pro dnešek vykonám dobrý skutek a nikomu o tom neřeknu.
- Jen pro dnešek udělám něco, k čemu nemám chuť. Kdybych se ve svých myšlenkách cítil uražen, postarám se, aby to nikdo nezpozoroval.
- Jen pro dnešek si určím pevný program. Možná, že jej přesně nedodržím, ale určím si jej a budu se chránit dvojího zla: štvání a nerozhodnosti.
- Jen pro dnešek budu pevně věřit - i kdyby okolnosti svědčily o opaku - že se dobrotivá Boží prozřetelnost o mne stará tak, jako kdyby nikoho jiného na světě nebylo.
- Jen pro dnešek nebudu mít strach. Hlavně se nebudu bát mít radost ze všeho, co je krásné, a věřit dobrotě.
- Je mně dáno činit dobro po dobu dvanácti hodin; pomyšlení, že je musím prosazovat po celý život, by mi mohlo vzít odvahu.

S modlitbou a přáním požehnaného roku 2010 – P. Karel Matlok, MIC

Uděčný člověk přijímá vše, co mu Bůh sesílá Udo Haku

Kalendář		10. ledna - 13. února 2010				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
10. Křest Páně	11. ct. Marie Elekta	12. sv. Probus	13. sv. Hilarius z Poitiers	14. sv. Sáva Srbský	15. sv. Pavel Poustevník	16. sv. Marcel I.
17. 2. neděle v mezidobí	18. P. Maria Matka jednoty křesťanů	19. sv. Priska	20. sv. Fabián a Šebestián	21. sv. Anežka Římská	22. sv. Vincenc	23. sv. Ildefons
24. 3. neděle v mezidobí	25. Obrácení sv. Pavla	26. sv. Timotej a Titus	27. sv. Anděla Mericiová	28. sv. Tomáš Akvinský	29. sv. Valerije	30. sv. Martina
31. 4. neděle v mezidobí	1. sv. Gelasius	2. Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)	3. sv. Blažej, sv. Ansgar	4. sv. Ondřej Corsini	5. sv. Agáta	6. sv. Pavel Miki a druhové
7. 5. neděle v mezidobí	8. sv. Jeroným Emiliani	9. sv. Apollonie	10. sv. Scholastika	11. P. Maria Lurdská	12. sv. Damián	13. sv. Kateřina Ricciová

Škola pokory

Nalezl jsem v tobě zalíbení.

Jednou z osvědčených cest, kterou Bůh uděluje svému vyvolenému lidu velkou milost, jsou jeho poslové, které posílá na vybraná místa, aby srdce lidí připravili na přijetí jeho velkých dobrodiní. Tak je tomu dodnes. Všichni jeho proroci v minulosti i v přítomnosti tlumočí stále znovu stejnou spásanosnou Boží výzvu: *Obráťte se, neboť se přiblížilo Boží království.* Dnes máš příležitost setkat se s největším z nich. Musíš však odložit své pohodlí a pospíšet na Bohem požehnané místo na břeh Jordánu, kde se nebe přiblížilo k zemi na dosah. Jak vidíš, nejsi zdaleka první. Už bys ani nespočítal, kolik to lidí sem svedl prorokův hlas. Na všech příchozích, kterých se skrže jeho hlas i zjev dotkla Boží milost, můžeš vidět zvláštní vzrušení. *Jsou plní očekávání.* Poddej se této všeobecné náladě. Je to zřejmé znamení, že se chystají veliké věci. Odlož svou rezervovanost i vlažnou lhostejnost. Kdo chce zachytit příchod Božího království, musí vyjít ze své sebestjistoty a otevřít se novému světlu. Mezi těmi, kteří dnes přicházejí za Janem, je sám Ježíš. Pokud si myslíš, že ho najdeš podle toho, že budí pozornost a vzniká kolem něho zvláštní rozruch, jsi na omylu. Až ti ho Duch Svatý ukáže, zjistíš, že Boží Syn a Syn člověka se ničím neliší od ostatních kajících. Vidíš tu snad někoho, kdo dává najevo, že je něčím více než všichni ti hříšníci kolem? Ježíš je jediný z přítomných, který by mohl oprávněně tvrdit, že žádného proroka ani žádné pokání nepotře-

buje, a přece s úctou a poslušností přijímá řád, který kolem Jana panuje, a podrobuje se i jeho výzvam. Poděkuj mu za tento jeho příklad a vynasnaž se jednat vždy podle tohoto božského vzoru. Chceš-li mít opravdový užitek z darů prorockých poselství, nesmí tě k nim přivádět pouhá zvědavost a zájem o senzace. To rozhodující se má odehrát nikoliv někde kolem tebe, ale přímo v tobě. Očekávání, kterému se otevíráš, je ve skutečnosti znamením Božího očekávání. To sám Bůh čeká na tvé obrácení. Proto je tak nezbytné, abys vstoupil pokorně do řeky pokání. Ani Maria, velká prorokyně posledních časů, nic tak nezdůrazňuje jako potřebu pokání a obrácení.

Co to však znamená obrátit se? Znamená to odhodlat se odvážně k úplné a bezvýhradné uzdravující změně: máš vrátit všechny hodnoty na jejich správné místo. Jestliže to dosud bylo tvé tělo, které ovládalo tvou duši, je třeba nyní navrátit vládu tam, kam patří. Právě k tomu je tak nutné pokání a sebezapření. Tvoji nenasytnou *žádostivost očí* má konečně vystřídat soustředěnost a usebranost, *žádostivost těla* sebekázeň, čistota a skromnost, *pýchu života* pokora a ochota k laskavé služebnosti. Neschází ti právě odvaha k pokoře? Uvědom si, že je to právě pokora, co svedlo k sobě Ježíše a Jana. Sám Ježíš o něm prohlásil, že *nikdo větší se z ženy nenarodil.* Ale Jan se necítí hoden *rozvázat mu řemínek u opánek.* Ano, slyšíš dobře, necítí se hoden ani k úkonu, který mají vykonávat otroci. Čeho si troufáš dotýkat se ty, jestliže Jan se necítí hoden ani dotknout se jeho obuvi? A právě tento Ježíš, kterého ti Jan představuje jako *silnějšího a vět-*

šího, než je sám, sklání se pokorně před Křtitelem, vstupuje do řeky a přijímá křest pokání. Kdo je silnější a větší než On, aby nepotřeboval pokoru? Kdo je spravedlivější, aby nepotřeboval pokání? Právě svou poslušností, svým nejhlubším pokorěním, svou skromností, že nechtěl ani v nejmenším vynikat nad ostatní, ale *modlil se* za ně jako jeden z nich, uchvátil Boží Syn tak nesmírně svého nebeského Otce, že mu veřejně a viditelně vyznává svou lásku: *Ty jsi můj milovaný syn,alezl jsem v tobě zalíbení.*

Pokořit se znamená udělat místo Nejvyššímu, aby i u tebe našel to, v čem má zalíbení, aby On sám zjevil pravdu o tvé velikosti. Nic z toho, co v tobě znamená skutečnou hodnotu před Bohem, nebude ztraceno a zjeví se v pravý čas. Naše velikost je v tom, aby Bůh mohl v nás najít své zalíbení. Pokora je klíč pravdy, který *otevřítá nebe* a vábí Ducha Svatého, aby sestoupil na pravé Boží ctitele, kteří následují Ježíše. *Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo jedná správně.*

Sestup do Jordánu a dej se *pokřtít Duchem Svatým a ohněm.* Přišel čas tvého obrácení. Nečeká na ně jen tvůj Bůh. *Pán tě volá s láskou, bere tě za ruku,* abys byl spolu s jeho Synem *prostředníkem jeho lásky,* pomáhal mu *otevírat oči slepým, vyvádět ze žaláře ty, kteří bydlí v temnotě.*

Můj Pane a můj Bože, děkuji ti a přijímám tvé pozvání, *ačkoliv nejsem hoden.*

Bratr Amadeus . Z časopisu Světlo 1/2007

Naše farnost dněs

Z farních matrik prosinec 2009

Pokřtěni byli: Šárka Měšřánková

Tobiáš Naňák

Pohřbeni byli: Božena Dornáková (1928)

Zdeněk Kostka (1947)

Josef Slabík (1950)

- 7. 12. Konventní mše svatá kněžích mariánů působících v České a Slovenské republice
- 9. 12. ČT natáčela při rorátní mši sv.
- 11. - 13. 12. Adventní duchovní obnova s P. Tomášem Klíčem ze Zborovic
- 26. 12. Vánoční koncert Lidečanky
- 27. 12. Koncert chrámového sboru a divadelní scénka o sv. Prokopovi
- 9. 1. Tříkrálová sbírka

Bude...

- 16. 1. Večer chval
- 18. - 25. 1. Týden modliteb za jednotu křesťanů
- v lednu pořad v TV Noe o naší farnosti - datum bude ohlášeno

Bylo...

- 6. 12. Mikulášská nadílka s kvízem pro děti. Promítání kresleného filmu o narození Ježíše.

Vánoce v naší farnosti

Zásluhou dobrých skutků dětí, se otevřely dveře k vánočnímu tajemství.

Perníkový betlém je rok od roku hezčí.

V neděli 27. prosince si připravil chrámový sbor pásmo koled a mládež divadelní scénku o svatém Prokopovi.

Potěšení pro druhé

Hospodin podpirá všechny klesající a všechny sehnuté napřimuje. Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije. (Ž 145, 14-16)

Tento rok jsme se jistě často setkali s nepochopením, s lhostejností, s nepřátelstvím u lidí cizích i nám blízkých. Všechno zlé umenšovalo naši naději a snažilo se nás srazit na kolena. Ve vánočním čase nám Bůh ukazuje velký plán, který má vysvobodit člověka. Plán velkého milosrdenství, pochození, vroucnosti k člověku a přátelství.

Tento plán se začal realizovat díky jedné dívce, která měla otevřené své srdce pro Boží vůli. Je to Marie, prostá dívka, která vůbec neměla tušení, co ji čeká, ale chtěla spolupracovat a díky

tomu se stala prvním živým svatostánkem na Zemi. Když v Betlémě porodila Ježíše, přinesla nám znovu naději, pokoj a mír. Narodil se nám Spasitel, někdo, kdo nás konečně zachrání, kdo nás podepře, kdo nás propustí na svobodu z našeho temného žaláře. Někdo, kdo nám bude blízko, když jsme osamělí.

Na Štědrý den naše mládež navštívila Dům Naděje v Nedašově. Přijeli jsme starším lidem zahrát divadlo o putování Panny Marie a sv. Josefa do Betléma. Naše publikum bylo velmi milé a povzbuzovalo nás úsměvy. Zazpívali jsme společně několik koled a myslím, že jsme si napomohli k navození pravé atmosféry Vánoc.

A ještě bych chtěla přidat povzbuzení pro každého zvlášť. Bůh Tě velmi miluje, přišel na svět jako bezbranné stvoření. Prosím, neublížuj mu, protože Tvé srdce si nyní zvolil za svůj příbytek. Už Tě nikdy nechce opustit. Když se Ti zdá, že Bůh není s Tebou, nermuť se. To v Tvém srdci Ježíš na chvíli usnul, tak ho nebuď. Připrav své srdce jako jesle, odstraň z nich věci, na kterých Ježíš nemůže ležet (např. televizi, mobil, svoji sebestřednost). Když dáš Ježíše na první místo, uvidíš, jak se Tvůj život radikálně změní a potíže i radost už poneseš vždy dva.

Katka Lysáčková

Klienti domova důchodců v Nedašově byli potěšeni štědrovečerní návštěvou brumovské mládeže.

Náš kaplan o. Mariusz na ČT24

Misionáři v Česku i ve světě. Tak se jmenuje jeden z dílů pořadu Fokus, který jste mohli shlédnout v premiéře na druhý svátek vánoční na ČT24 a ve kterém o své misi v naší republice mluvil i náš současný kaplan otec Mariusz. Tento díl se natáčel i v naší farnosti. Pořad najdete na internetu v archivu České televize www.ceskatelevize.cz/ivysilani.cz.

Vánoční koncert v kostele

Štěpánský koncert 26. prosince 2009 dechové hudby Lidečanky pod vedením pana Františka Maňase a kapelníka pana Radima Slováka, byl pro nás opravdu jedním z nejpěknějších dáreků pod vánočním stromčkem. Krojovaná dechová hudba z Vesnice roku 2008 zahrála v brumovském kostele vyzdobeném krásnou vánoční dekorací známé koledy, skladby, které "už něco pamatují", ale pořád jsou dojemné.

Na koncertě se představili i mladí začínající zpěváci, kteří byli odměněni aplausem zcela zaplněného kostela. Hudba byla provázena moderátorem, který vhodnými příběhy navodil pravou vánoční atmosféru a rozjímání..

Poděkování patří všem těm, kdo se o uspořádání koncertu zasloužili a věřím, že i v dalších letech se můžeme na takové zpestření Vánoc těšit.

Za návštěvníky koncertu

Liba Miklasová, Svatý Štěpán

Jeruzalémská bible – zázrak již v prodeji

Třicet let trvající intenzivní práce překladatelů manželů Dagmar a Františka X. Halasových a skupiny odborných konzultantů, redaktorů a korektorů se dočkala svého završení. **Na konci listopadu minulého roku byla veřejnosti představena Jeruzalémská Bible.** Královéhradecký biskup Dominik Duka OP, jeden z hlavních iniciátorů projektu, neváhal označit ukončení náročné práce na této Bibli za malý zázrak.

Co je Jeruzalémská bible?

Je to jeden z nejuznávanějších a nejrozšířenějších moderních katolických překladů Písma ve světovém měřítku. Vznikla úsilím Jeruzalémské biblické školy v době, kdy bylo třeba se vyrovnat s otázkami o historicitě a pravdivosti Bible jako knihy Božího zjevení. **Shrnuje výsledky mnoha desetiletí vědeckého bádání** na poli historie, archeologie, geografie, antropologie, filologie, religionistiky a jiných relevantních oborů. Jejím originálním jazykem je francouzština, z níž se převádí do jiných jazyků s přihlédnutím k původním jazykům Písma. **Osahuje úvody k jednotlivým knihám; jazykové, historické, teologické komentáře a koordinační odkazy.**

Jaké jsou přednosti Jeruzalémské bible?

Jeruzalémská bible je vhodná k rozjímání i ke studiu. Svou formou i obsahem se snaží přiblížit původním biblickým textům. Její poznámky a úvody shrnují klíčové interpretační poznatky, a přitom nezatěžují svým rozsahem. **Je po několika desetiletích prvním úplným katolickým překladem Písma do češtiny.**

Kde si můžete Jeruzalémskou bibli koupit?

Bible je vydaná ve spolupráci nakladatelství OP Krystal a Karmelitánského nakladatelství. Přes internet si ji můžete koupit na www.ikarmel.cz. K dostání by také měla být i u běžných knihkupců. Zájemce o první český katolický překlad Písma do češtiny si může vybrat ze dvou vydání, běžného a výpravného. **Výpravné provedení v koženkové vazbě a se záložkami se prodává za 1400 Kč. Standartní vydání koupíte za 650 Kč.**

tisk.cirkev.cz

Vločky

.....Představte si, kolik pozornosti či důvtipu vložil Dobrý Bůh do těch miliard vloček, kde je každá nezaměnitelný originál. Kolik tvůrčího úsilí a imaginace se skrývá v milimetrových krystalcích ledu, po nichž šlapeme, jež se záhy stanou břečkou, jež po dvou třech sekundách po dopadnutí na naši ruku roztají... Nic tu neodbyl, nenajdete zde jedinou chybičku, jediný zmetek. Je to snad plýtvání, mrhání energií Stvořitelovou? Nikoliv! Je to krása stvoření. A to vše je pro nás. Pro nás! Snad poprvé jsem si skutečně plně uvědomil, jak musí být krásný člověk; kolik lásky, kolik citu, něhy či pozornosti věnoval Bůh nám – svému obrazu!

Jak si musel dát na nás záležet! Jakou krásu v sobě nosíme my! Když vločka, která ihned roztaje, v sobě skrývá něco tak okouzlujícího, co teprve my, Boží děti?! A jak je úžasná právě ta rozmanitost každého z nás, že právě pro ni a kvůli ní je člověk nádherným Božím dílem, jedinečným exemplářem, který má tu nejvyšší možnou

cenu, jakou nemá žádná vločka, polní lilie či ptactvo nebeské – má cenu krve Ježíše Krista. A jak je nekonečně nádherný Bůh, který to vše stvořil! Těžko to někdy pochopíme, můžeme o tom ale rozjímát, můžeme tomu dát smysl.

Musíme si uvědomit, Komu vděčíme za to, že nejsme jen „obyčejnou“ vločkou s životností několika sekund. Musíme si uvědomit, Čí obraz v sobě máme. Musíme zachovávat co možná nejuvěrnější podobu Nebeského Otce a nestávat se dobrovolně beztvarou hmotou v podobě břečky či kapky vody. To proto, abychom splnili smysl toho, proč tu jsme.

Libor Rösner

Betlém, vystupovat!

„Letos o Vánocích jsem poslouchala, jak si děti hrají s vláčkem, co dostaly pod stromeček.“ Advokátka H.L. se usmívala na novoročním večerním setkání, při kterém se už po léta scházela s příbuznými. „Dlouho děti už toužily po vláčku. Tak jsem jim ho koupila, pořádný vláček s kolejiemi a spoustou vagónků. Jak snadno se dá udělat dětem radost... A jak málo, nebo jak nevhodně, se dospělí snaží o to, aby děti měly skutečnou radost. Ne jenom nějakou z těch náhražek radosti, jaké se na člověka v naší době hrnou už od dětství. Sedla jsem si k dětem na zem a hrála si s nimi. Byly u vytržení. A já jsem si uvědomila, jakým darem může být i ten nepatrný čas, který dospělý dětem dá. Myslíme si, dar je hmota. A zatím: ČAS JE DAR. Protože dát někomu čas znamená dávat mu lásku. A dávat čas dítěti znamená dávat mu jistotu, bezpečí, dávat mu poznání a radost, dávat mu zásobu svítících vzpomínek... Vláčky jezdily a děti volaly. Kolín, vystupovat! Turnov, vystupovat! Praha, Hlavní nádraží, vystupovat! Volaly jména těch pár míst, která znaly, pár míst, kde byly, kam se jezdívalo za příbuznými.

Čelákovice, vystupovat! Brandýs Labem, vystupovat! Betlém, vystupovat! Zarazila jsem se. Jenomže pak jsem si uvědomila, že pro tak malé děti je Betlém ne daleké místo, místo spojené s dávným příběhem. Je pro ně JEDNO Z MÍST...z nejbližších míst...Jako Brandýs nad Labem nebo Čelákovice, kde žijí jejich babičky. Turnov... Betlém... Copak nestavěly děti před pár dny na kredenci Kašparův Betlém, nerovnaly všechny ty koledničky? ANO, Betlém, vystupovat. Kolikrát jsem si už za těch pár dní od té doby, co jsem tohle zaslechla... kolikrát jsem si ten povel přeříkala.

Když na mne dolehne úzkost, slabost, pochyby, řeknu si v duchu, tak jako volaly děti, šťastné děti u vánočního stromečku: Betlém, vystupovat! A snažím se své trápení přenést... Do Betléma. Vystoupit v tom místě naděje. Věčné naděje. Snažím se se svou malou, stísněnou dušičkou vystoupit tam, kde se narodil Ten, kdo mě miluje. Čeho na tomto světě by se měl bát ten, kterého miluje Všemohoucí?

Betlém, vystupovat!“

*Z knihy Eduarda
Martina : Andělé nás neopouštějí*

Rok kněží

Jak může prožít kněžský rok laik, aby nebyli posvěceni jen kněží, ale také ostatní? Pár návrhů pochází od P. Austina Murphyho z diecéze Baltimore.

1. Je-li k tomu vhodná příležitost, popros kněze o požehnání.
2. Oslav výročí kněžského svěcení svého faráře/kněze. Možná se ho budeš muset nejdříve zeptat na datum. Nech za něj sloužit mši svatou, pošli mu pohled, zorganizuj oslavu...
3. Poděkuj knězi za jeho povolání. Kněz dostává denně různou poštu. Představ si, jakou bude mít radost, když otevře dopis, v němž mu nějaký farník nebo farníci jednoduše sdělují, že za něj děkují a že se za něj modlí
4. Povzbud' na cestě povolání toho, kdo váhá a třeba se na tebe obrátí s prosbou o radu.
5. Zúčastni se spolu se svým knězem mše svaté se svěcením olejů za Zelený čtvrtek. Je to důležitá událost v životě každého kněze. Zažiješ povzbuzení, když uvidíš společenství kněží celé diecéze. Pokud ses ještě nikdy neúčastnil kněžského svěcení, nenech si tuto příležitost ujít. Pocítíš vanutí Ducha Svatého.
6. Pozdrav kněze, když ho potkáš, a to nejen v kostele, ale i na ulici nebo v supermarketu.
7. Ve farnosti nebo ve společenství hovořte o tom, co byste mohli udělat pro nová kněžská povolání.
8. Poslední a nejdůležitější rada: modli se! Modli se za naše kněze – za ty věrné a dobré, aby si uvědomovali, že Bůh je stále s nimi, a aby z přátelství s ním čerpali sílu a dovolili Bohu, aby jednal on. Modli se také za ty, kteří ve své službě neobstáli, aby jim Bůh dal milost vrátit se. Modli se za ty, kteří způsobili pohoršení, aby Bůh sám zacelil rány těch, kterým ublížili. Modli se, aby si kněží uvědomovali, jak obrovský dar od Boha přijali. Je to dar, o který se s nimi smíme dělit.

Převzato a přeloženo z: <http://www.berufe-der-kirche-speyer.de/>

Kněží působící ve farnosti Brumov od roku 1624

18. 1737–1758 **Antonín Sláma.**
Přišel z Radoštiny, kde byl administrátorem. Zemřel v Brumově 28.8. 1758
19. 1758 – 1798 **Jan Babtista Schenk** byl farářem v Brumově v letech 1758 - 1776 aktivně potom zastupován.
Nar. v Novém Jičíně, byl farářem v Újezdě. Skromný, bohabojný muž. Zbudoval 3 sochy na náměstí v Brumově.(sv Florian, sv. Gotthard, sv. Trojice). Zbudoval polovinu tehdejšího chudobince a dotoval jeho provoz. Jana Babt. Schenka od roku 1776 zastupoval P.J.K. Dudek, nejprve jako kaplan, potom administrátor. J.B.Schenk byl raněn mrtvicí a nemohoucí zemřel 9. 6. 1798.
1759–1776 byl kaplanem Fr. Wustinger
20. 1776–1820 **Josef Kajetán Dudek**, farářem 1798 - 1820
Narodil se v Uh. Hradišti. Zemřel 11. 3. 1820 na plicní chorobu.
Kostelu a matici chudobinské odkázal všechny úspory. S ním žil na faře jeho bratr, penzionovaný kněz Jan Dudek
Kaplan: J.Trdlíka 1798 – 1805
V.Mandely 1807 – 1810
Jan Nosek 1811 – 1817
Jan Řehola 1817 – 1820
21. 1820–1824 **Martin Tiefenbach.**
Narodil se v Želechovicích u Hunčova. Byl věhlasným kazatelem. Zemřel na plicní chorobu v Brumově.
22. 1825–1843 **František Ludvig.**
Přišel z Hrozenkova. Narodil se v Dol. Dlouhé Vsi. Zemřel v Brumově na mrtvicí.

Za farářů P. M. Tiefenbacha a P. F. Ludviga sloužili kaplani:
1824–1839 M. Zahálka, začal psát od roku 1837 farní kroniku.
1839–1844 J. Doubrava, kooperátor

Svědectví

Překročil jsem neviditelnou hranici, oddělující dobro

Byl jsem velice zbožný – celé dětství jsem ministroval, velice jsem se modlil k Marii. Bohužel, její obraz v mém pokoji nahradily plakáty thrashmetalových a blackmetalových skupin... Chtěl bych vám říct o vlivu špatné metalové hudby, zvláště blackmetalové a satanistické, a především hudby těchto skupin: Celtic Frost, Slayer, Venom, Possessed, Mercyful Fate. Za nejvíce destruktivní považuji hudbu Kinga Diamonda. Je to už řada let – začal jsem ji poslouchat, když mi bylo osmnáct. Zvláště mne zaujala skupina Mercyful Fate se zmíněným vokalistou. Všechno v té hudbě je neupřímné – sám název Mercyful Fate, čili „milosrdný osud“, vypadá jako ironie.

Pán Bůh daroval Diamondovi zvláštní hlas, který mu, bohužel, získává příznivce a na který jsem se dal nacytat i já. Jeho dvě první desky *Mellissa* a *Don't Break the Oath* jsou typickým vzdáním holdu Zlu a válce s křesťanskou vírou. Nepslochejte tyhle jeho desky ani jeho pozdější skladby – alba *Fatail portrait* a *Abigaile*. Doposud jsem se nemohl rozhodnout něco o tom napsat. Několik roků jsem se na to chystal. Dnes je však první sobota v měsíci, den zasvěcený Marii, mám po ranní zpovědi a svatém přijímání, a proto mám odvahu psát. Diamondova hudba i hlas mne okouzlili. Získal jsem dokonce jeho texty v překladu. Začetl jsem se do nich.

Na Štědrý den ráno jsem odjel ke kamarádovi, abych si přebral desku Mercyful Fate. Cítil jsem, že nedělám dobře, protože je Štědrý den, ale udělal

jsem to. Večer jsem ulehl a náhle jsem uslyšel v hlavě hlas: „Jsem v tobě ... jsem v tobě“ – a cítil jsem, že je to hlas Zla. Polekal jsem se, nevěděl jsem, co mám dělat. Byla to hrůza. Báł jsem se říct druhým, co se děje. Byl jsem vystrašený a osamocený ve svém utrpení. Pamatuji si, že jsem zapnul televizor, abych se uklidnil, a díval jsem se na mši z Vatikánu, kterou sloužil Jan Pavel II. Od té doby jsem často míval podobné stavy. Ve škole jsem dokonce i během vyučování musel odejít ze třídy. Dnes věřím, že pouze modlitba mojí drahé mámy a babičky způsobila, že jsem se z toho všeho dostal...

Když se dívám zpátky a hledám odpověď na otázku, proč jsem promarnil část svého života, jeho nejkrásnější léta, proč mne potkalo takové peklo, vzpomínám si, jak jsem pomalu,

krok za krokem odcházel z Církve, přestával žít ze svátostí, jak jsem snal ze zdi obraz Matky Boží, protože nezapadal mezi plakáty mých metalových idolů... Myslím, že tenkrát, když jsem poslouchal Kinga Diamon-

da a skupinu Merciful Fate a četl její satanistické texty, překročil jsem neviditelnou hranici, oddělující dobro od zla, a otevřel jsem se zlu, které do mne vstoupilo. Ta hudba má v sobě něco, že když se jen chvíli poslouchá, začíná

k sobě přitahovat. Je třeba hodně silně vůle se k ní vícekrát nevrátit

Adam

(redakčně zkráceno)

Z časopisu Milujte se 10/ 2009

„Syťí nás tím, čím žili“

Sv. Timotej a Titus

Žáci apoštola Pavla, biskupové, narozeni v 1. století.

Timotej a Titus, oba žáci sv. Pavla, jsou vzpomínáni téhož dne. Oba byli věrnými průvodci horlivého misionáře Pavla a mnoho let s ním sdíleli život. Timotej, kterého si Pavel cenil snad nejvíc ze svých druhů, pocházel z Lystry, dnešní Konye v Turecku, a pravděpodobně byl pokřtěn Pavlem na jeho první misijní cestě. Na druhé cestě byl už apoštolovým průvodcem

a byl od té doby už skoro pořád u něho. Po Pavlově smrti šel Timotej podle starokřesťanského podání zpátky do Efesu, kde už předtím jednou působil, a zastával tam úřad biskupa. O jeho smrti není známo nic přesného. Některé prameny uvádějí, že byl r. 97 zabit. Ostatky jsou uctívány v kostele S. Giovanni in Fonte v Římě.

Také Titus se narodil jako pohan. Po boku Pavlově se objevuje poprvé při cestě na apoštolský sněm do Jeruzaléma. Během jedné pozdější cesty zanechal apoštol Tita na řeckém ostrově Krétě, aby tam působil. Po Pavlově smrti uprostřed šedesátých let 1. století byl prý Titus kretským biskupem a zemřel ve věku 94 let.

Úcta a tradice: Řekové a Syřané slaví Timotejův svátek 22. ledna, Titův 25. srpna.

Znázorňování: Timotej bývá zobrazován jako biskup s kyjem a kameny, jako náznakem svého pravděpodobného mučednictví. Titus je představován s tváří prozářenou paprsky, v pozadí je někdy vidět hrotící se pohanský chrám

Modlitba z liturgie: *Bože, tys dal svatému Timotejovi a Titovi poznat cestu, která vede ke spáse, a naplnils je horlivostí potřebnou k apoštolské práci; na jejich přímluvu dej i nám, ať žijeme zbožně a spravedlivě a šťastně dojdeme do nebeské vlasti.*

Z liturgiě

10. 1. 2010

Svátek Křtu Páně

„Když byl Ježíš pokřtěn a modlil se, otevřelo se nebe.“

1. čtení Iz 40, 1 – 5. 9 – 11

2. čtení Tit 2, 11 – 14; 3, 4 – 7

Evangelium Lk 3, 15 – 16. 21 – 22

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“ Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“

Ozvěna slova:

Svátek křtu Páně je zjevením Kristovy osoby, zjevením Boží slávy započaté o Vánocích. Jeho narozením se ukázala pastýřům, mudrcům,

svatebčanům v Káni, Janu Křtiteli u Jordánu. V těchto událostech poznáváme, kdo Bůh je – on sám se zjevuje

a dává lidem v Synu, který nepřichází k Jordánu z pokory, nebo z touhy se zjevit lidem jako slíbený zachránce, ale z lásky k Otci. Nebe se otvírá a Otec se dívá na svého Syna a dává na vědomí, že ho nenechá nikdy samotného v jeho náročné službě. Ježíš je zcela oddán svému Otci. Přijímá obyčejný život z obyčejné chudé ženy, svým narozením ve chlévě se snižuje k nejmudřejšímu a na kříži se snížil do krajnosti, a to k člověku v jeho největší bídě. Při křtu je ujištěn, že Otec je vždy s ním. Ježíš tedy nebude konat mocné činy a zázraky ze sebe, ale z Otce skrze Ducha. V události Ježíšova křtu máme první náznak Nejsvětější Trojice. Otec promlouvá k Synu a Duch sestupuje v podobě holubice. Kristus bude postupně zjevovat sebe, Otce i Ducha. Otvírá se nebe, ale nejen kvůli Synu, nýbrž také kvůli člověku. Skrze svého Syna dává Bůh zakoušet svoji lásku skrze dar Ducha. Samotná Trojice se tak sklání ke konkrétnímu hříšníku, aby ho přivedla do „otevřeného nebe“.

18. 1. 2010

Panna Maria, Matka jednoty křesťanů

„Blahoslavená, která jsi uvěřila.“

1. čtení Sk 1, 12–14

Evangelium Lk 1, 39–47

Maria se vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ Maria řekla: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli.“

Ozvěna slova:

Církev není pevnost s tlustými zdmi a pevnou branou, ale je jako magnetické silové pole, do kterého jsou všichni vtahováni a kde se každý více či méně ocitá v blízkosti středu. Církev je jako série soustředných kružnic. Vnitřní kruh je relativně malý, ale otvírá se novým, větším kruhům, jež jsou zároveň vzdálenější od středu. Poslední kruh je tak veliký, že zahrnuje veškeré lidstvo. Nikdo se nevyhne tomu, aby se ho církev nějakým způsobem nedotýkala. Mateřské srdce církve nepovažuje nikoho za cizího, nikoho nepokládá za nepřítele, nečiní-li to on sám. Malý, vnitřní kruh tvořili první křesťané, kteří žížnili po troše lidskosti a kapičce štěstí. Aniž by byli vybaveni nějakými prostředky, knihami, tiskárnami, internetem a vším možným, co máme k dispozici my, dokázali změnit život velikého impéria. Přinášeli lásku a věrohodně nesli Krista. Vzorem lásky, víry a dokonalé jednoty s Kristem je pro nás Panna Maria. On měla hluboký vztah k Bohu, dokázala mu naslouchat, milovat a následovat ho. Po Ježíšově nanebevstoupení byla v blízkosti prvotní církve, stala se jejím kvasem. Proto ji církev oslavuje jako Matku jednoty křesťanů. Dnešní svět už Boha ani Marii nepotřebuje, protože mu láska, víra a sjednocení s nimi schází. Cítíme,

že i v našich rodinách by mělo být víc jednoty a porozumění. Možná je to právě tím, že tam schází více modliteb a obětí. Rozhlédněme se kolem sebe a podívejme se, kde nás chce Bůh mít. Co mohu udělat třeba jen malou kapičkou modlitby, abych přispěl k duchovnímu uzdravení naší rodiny, národa, aby byl více křesťanský, víc Kristův a Mariin. Nesmíme se nechat odradit, že jedinec nic nezmůže. Čím víc se přimkne k Ježíši, tím víc budeme schopni být blízko jeden druhému.

7. 2. 2010

5. neděle v mezidobí

„Nechali všechno a šli za ním.“

1. čtení Iz 6, 1–2a.3–8

2. čtení 1 Kor 15, 1–11

Evangelium Lk 5, 1–11

Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali síť. Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se s z lodí učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajed' na hlubinu a spusťte síť k lovení!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím síť.“ Když to udělali, zahrnuli velké množství ryb, že se jim síť téměř trhaly. Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly. Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!“ Zmocnil se ho totiž úžas – a také všech jeho společníků – nad tím lovením ryb, které chytili; stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi.“ Přirazili s loďmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

Ozvěna slova:

„Zajed' na hlubinu!“ Možná, že tato slova chápeme jako výzvu k hlubšímu duchovnímu životu, více se ponořit do svého nitra, ale evangelium hovoří o jiném sestoupení, o sestoupení k těm, kdo žijí v temných hlubinách, „bez Boha“. Sestoupení do vlastního nitra je přece pohodlnější než „vyjít“ k druhým. Předpokladem k tomu to uskutečnit je naslouchat Šéfovi. On určuje, kam máme spustit síť, i když se nám to nezdá jako dobrý nápad. Petr – zkušený

profesionál v lovení ryb má své rozumné argumenty, a přesto nakonec podlehne Ježíšovu kouzlu. A muselo být velké, když si podmanilo tohoto sveřepého a sebejistého rybáře. Petr nás tedy učí, jak má vypadat hluboký vztah s Kristem – je to odvaha naslouchat šéfovi, je to odvaha se před ním ztišit a s „nastraženými ušima“ zachytit sebemenší šelest jeho kouzelného hlasu. Hlasu, který si dokáže podmanit vzpurného Petra, dokonce i mě, zaslepeného svými vlastními plány... ale také jiné vzdálené doposud ležící v temných hlubinách, v bahnitěm kalu. Cílem našeho křesťanského života přece není jen to „já a Bůh“, ale jde o „roztažení sítí“ k lovení dalších lidí pro Krista. Jak to tedy dělat? Každý je jiný, každý má k tomu jiné předpoklady. Nejsnazší způsob je modlitba za ty, kdo jsou daleko. Pak je to mluvení o Bohu, podávání svědectví, objasňující proč věřím. Pokud překonám své námitky a dám na slovo Mistra, pak zažiji radost, že mohu nabídnout svůj život jiným – třeba právě těm, kdo jsou v beznadějných hlubinách.

Slovo Boží v liturgii:

17. 1. 2010 2. neděle v mezidobí

1. čtení Iz 62, 1–5

2. čtení 1 Kor 12, 4–11

Evangelium Jan 2, 1–12

24. 1. 2010 3. neděle v mezidobí

1. čtení Neh 8, 2–4a. 5–6. 8–10

2. čtení 1 Kor 12, 12–30

Evangelium Lk 1, 1–4; 4, 14–21

31. 1. 2010 4. neděle v mezidobí

1. čtení Jer 1, 4–5. 17–19

2. čtení 1 Kor 12, 31–13, 13

Evangelium Lk 4, 21–30

Úmysly Apoštolátu modlitby – LEDEN 2010

1. Aby se mladí lidé učili používat moderní sdělovací prostředky ke svému osobnímu růstu a k lepší přípravě na svou službu společnosti.

2. Aby si všichni věřící v Krista uvědomovali, že jednota mezi křesťany je podmínkou účinnějšího hlásání evangelia.

3. Abychom v Duchu a pravdě dokázali vést dialog s lidmi jiných názorů, abychom dovedli pozorně naslouchat a nacházet správná slova i postoje pro své svědectví Kristu

Úmysly m?i svatých na m?síc leden - únor 2010

Po 11. 7.30 za + Jarmilu Miklasovu a manžela a za Lojzinku Lamačovou
 Út 12. 17.00 za + manžela Karla Šánka, za dvoje + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
 St 13. 16.00 za + Aloise Mikulu s prosbou o pomoc Boží a dar zdraví pro živou rodinu
 Čt 14. 17.00 za + Josefa Struhaře, + sourozence, + rodiče Struhařovy a Křížovy a požehnání pro živou rodinu
 Pá 15. 17.00 za + Ladislava Kroupu, jeho rodiče, za duše v očištění a živou rodinu
 So 16. 17.00 za + Jana Zvonička, + rodiče z obou stran a za živou rodinu

Ne 17. 7.30 za + Drahomíru Šánkovou a Boží požehnání pro živou rodinu
9.00 za + Annu a Jaroslava Lysákovy, za duše v očištění s prosbou za živou rodinu
10.30 za farníky
 Po 18. 7.30 dantis
 Út 19. 17.00 za + Jana Struhaře a za živou rodinu
 St 20. 17.00 za + Josefa Charváta, + rodiče a sestru Jaroslavu Vaňkovou s manželem, s prosbou o pomoc a ochranu pro živou rodinu
 Čt 21. 17.00 za + manžela Ladislava Krůželu s připomínkou za rodiče Lukšíkovy
 Pá 22. 17.00 za + rodiče Goláňovy, rodinu Pindákovu a Štajnovu
 So 23. 7.30 na poděkování P. Bohu za přijaté milosti u příležitosti 70 let, + manžela (nedožítých 75 let) s prosbou o pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu

Ne 24. 7.30 za + Anastázii Tulpovou, + manžela Františka a Aloise, za + švagrovou Marii a za duše v očištění
9.00 za + Antonína Řeháka, dvoje rodiče, za duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
10.30 za farníky
 Po 25. 7.30 dantis
 Út 26. 17.00 za + rodiče a prarodiče Fritschkovy, za dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
 St 27. 17.00 za rodiče Janáčkovy, osm + dětí, + Františka Silbrníka, + Bohuslava Jedličku a za živou rodinu
 Čt 28. 17.00 za + Jakuba a Annu Sopkovy, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
 Pá 29. 17.00 za + Václava Nováka a živou rodinu
 So 30. 7.30 za + rodiče Pinerovy, sourozence Fojtíkovy a za živou rodinu

Ne 31. 7.30 za + Stanislava Měšťánka, jeho bratra a rodiče, za + rodiče Macháčovy, dva syny, vnuka a za duše v očištění
9.00 za + Františka Lysáčka, jeho + syna Josefa, za duše v očištění, za živou rodinu a poděkování P. Bohu za dožití 90 let života
10.30 za farníky
 Po 1. 7.30 dantis
 Út 2. 7.30 dantis
 17.00 za maminky z farnosti
 St 3. 17.00 za + Stanislava Lysáka a syna, za rodiče z obou stran a za duše v očištění
 Čt 4. 17.00 za živou a + rodinu Bačovu, Durčíkovu, Dvořákovu a Pavelkovu
 Pá 5. 7.30 za živé a + členy živého růžence
 17.00 za nemocné
 So 6. 7.30 za + Vojtěcha Rosenberga, za + rodiče, tři bratry, za + Vincence Miklase, za dar zdraví a ochranu Boží pro celou živou rodinu a za duše v očištění

Ne 7. 7.30 za + Jaroslava Naňáka, rodiče z obou stran a za duše v očištění a pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
9.00 za + Františka Kupčika, + rodinu Kupčíkovu, Pagáčovu, Líňovu, Surou, za duše v očištění a ochranu Boží pro celou rodinu
10.30 za farníky
 Po 8. 7.30 za + Emílii a Aloise Dohnalovy, za duše v očištění a Boží pomoc a ochranu pro celou rodinu
 Út 9. 17.00 za + Marii a Jaroslava Dittrichovy, za duše v očištění a za živou rodinu
 St 10. 17.00 za + Josefa Bačo, rodiče Bačovy a Holbovy, bratra Jiřího a za ochranu a pomoc pro živou rodinu
 Čt 11. 7.30 dantis
 17.00 za nemocné
 Pá 12. 17.00 za + Karla Kostku, + rodiče Kostkovy a dva syny, za + rodiče Struhařovy a jejich + děti, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
 So 13. 15.00 za + rodiče Lysákovy, + syna, + dceru, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu a za duše v očištění

Ne 14. 7.30 za + Františka Kostku, syna Františka a rodiče z obou stran
9.00 za + Františka Pospíšila – 25. výročí, pomoc a ochranu Boží pro celou živou rodinu
10.30 za farníky

Mše sv. v Sidonii
 16.1. za rodiče Pekařovy
 23.1. za manžela Ladislava Běhunčíka
 30.1. za rodiče Julii a Aloise Bartlovy
 6.2. za Antonína Vaculku
 13.2. za + Josefa Zúbka 1. výročí

Paně, děj,

abych s důševním pokojem

prijímal všechno,

čo mně přinesě tento rok .

Ve všem čo dělám,

a ve všem čo říkám,

veď moje myšlénky a číty.

Ve všech neočekávaných situacích

nědopust,

abych zapomněl,

že všechno sesíláš Ty.

Nauč mě jednat přímo

a rozumně s každým členem rodiny,

abych nikoho nežarmoutil

a nikomá něžblížil.

Paně, děj mi překonat

tíhů nového roku

a zvládnout

všechny události v jeho průběhu.

Veď moji vůli

a nauč mě modlit se,

doúfat, věřit

a odpouštět.

